

בס"ד. שמיני עצרת, ה'תשל"ד.

בלתי מוגה

א. לאחרי אמירת "אתה הראת" בפעם הא' — צוה כ"ק אדמו"ר שליט"א להכריז:

בעמדנו בשנת "הקהל", "הקהל את העם האנשים והנשים והטף", ובפרט ב"זמן שמחתנו" — הנה "עמדו הכן כולכם" לחגוג ("פראווען") את "זמן שמחתנו" דשמע"צ ושמח"ת מתוך שמחה.

ואח"כ צוה להכריז: כיון ש"עמדו הכן כולכם" שייך ל"צבא" ("אַרמיי") — ינגנו "מאַרש" (והתחיל לנגן "מאַרש נפוליון", ורקד על מקומו בשמחה גדולה).

ולאחרי אמירת "אתה הראת" בפעם הב' צוה להכריז:

כיון ש"עמדו הכן כולכם" שייך ל"צבא", וענינו של צבא הוא לפרוץ לכל הצדדים — ינגנו "ופרצת" לכל הצדדים (והתחיל לנגן "ופרצת" ורקד כו').

[לאחרי אמירת "אתה הראת" בפעם הג' — התחיל לנגן "הושיעה את עמך"].

ב. בעת ההקפות, לפני הקפה ד', צוה כ"ק אדמו"ר שליט"א לכבד בהקפה זו את כל אלו שמשרתים או שירתו בצבא, מילואים וכו'. ולאחרי שהש"ץ סיים "יודע מחשבות הושיעה נא . . ביום קראנו", המשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א ואמר — בהתרגשות גדולה — הפסוקים "מצות ה' ברה מאירת עינים"³, וכן הפסוקים שלאח"ז, עד "ברכם טהרם כו" — בניגון של "האדרת והאמונה", וכל הקהל ענה (לאחרי כל פסוק) "לחי עולמים", עד לסיום (שאמרו בקול שאגה) "נעימות⁴ בימינך נצח"⁵ (והמשיך לעודד בידיו הק').

* * *

(5) בא' היומנים, שלמחרת, בהקפות דליל שמח"ת, בעת ביקור חברי הקונסולי הישראלית, אמר כ"ק אדמו"ר לקונסול (בין הדברים): כבר פעלנו שיהי' "נעימות בימינך נצח"!

(1) וילך לא, יב.

(2) אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ריש ע' רעט. וש"נ.

(3) תהלים יט, ט.

(4) שם טז, יא.

ג. לאחרי תפלת מנחה אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:

כיון שעומדים לצאת מ"דירת עראי" ל"דירת קבע", הנה יה"ר שמכאן ואילך יהיו כל הענינים — החל מענין השמחה — באופן של קבע, על מנת להמשיכם על כל השנה כולה. והתחיל לנגן הניגון "ושמחת בחגך".

